

תת"ע 3654/11/14 - מדינת ישראל נגד גמאל סיף

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 3654-11-14 מדינת ישראל נ' סיף
בפני כב' השופט נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גמאל סיף

הנאשם

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

מבוא

1. הנאשם מואשם בכך שביום 01.08.14 סמוך לשעה 00:55, באזור מחסום המנהרות, נהג ברכב שהיו מותקנות בו חגורות בטיחות, מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות, בניגוד לתקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.
2. הנאשם ביקש להישפט על העבירה ובמועד ההקראה כפר במיוחס לו בכתב האישום, וטען כי כאשר הגיע לנקודת הבידוק במחסום, בהיותו בעצירה, שיחרר את החגורה על מנת להוציא תעודה מזהה מכיסו האחורי. לפיכך, ביקש הנאשם לקבוע את התיק להוכחות.
3. מטעם המאשימה העיד רס"מ אופיר אילוז, השוטר אשר הבחין בביצוע העבירה וערך את הודעת תשלום הקנס (ת/1) (להלן: "השוטר"); מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו.

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את העדויות ועיינתי בדו"ח נותר בליבי ספק לגבי ביצוע העבירה על ידי הנאשם. ואפרט:
השאלה נעומדת להכרעה היא האם הנאשם נהג מבלי שהיה חגור או הסיר את החגורה רק בסמוך למחסום.
5. מקובל הוא כי על המאשימה הנושאת בנטל ההוכחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם נהג

מבלי שהיה חגור, וכי העובדות והראיות אינן מתיישבות עם מסקנה הגיונית אחרת כלשהי, זולת אשמת הנאשם. לעומת זאת, הנאשם, די לו בכך שיציבע על ספק סביר ויראה כי גרסתו הינה אפשרות מתקבלת על הדעת, שיש לה אחיזה בחומר הראיות ושאיננה בבחינת השערה נטולת בסיס בראיות או אפשרות תיאורטית גרידא (ראה: נ. קדמי, על הראיות, מהדורה משולבת ומעודכנת תש"ע - 2009, חלק רביעי, עמ' 1674-1681).

6. השוטר העיד בפניי כי באותו יום ביצע אכיפה של עבירות תנועה בסמוך למחסום המנהרות. על פי עדותו, הוא עמד מחוץ לניידת בסמוך למחסום והבחין בנאשם שאינו חגור עוד בטרם הגיעו לעמדת הבידוק.

7. אין מחלוקת כי הנאשם לא היה חגור בעת עצירתו בעמדת הבידוק. אמנם השוטר ציין בהודעת הקנס כי נשמר "קשר עין רצוף" והייתה "תאורת מחסום" אולם, מהראיות שהובאו בפניי התעורר בליבי ספק שמא נפלה טעות ולא כך היה.

8. מדובר בשעת לילה מאוחרת, השעה 00:55, ויתכן כי השוטר שעמד במחסום לא יכול היה להבחין בניתוק חגורת הבטיחות וזאת עקב החשיכה וזאת אף אם אזור עמדת הבידוק היה מואר. אכן, אני סבור כי כפי שהעיד השוטר באם היה מבחין בנאשם מסיר את חגורת הבטיחות בסמוך למחסום אזי לא היה מייחס לו ביצוע עבירה. אולם, אין בכך בכדי להסיר את הספק שמא כטענת הנאשם הוא שיחרר את החגורה בסמוך למחסום בכדי להוציא תעודה מזהה לצורך בדיקה ביטחונית אך השוטר לא הבחין בכך.

9. לא זו אף זו, השוטר ציין בהודעת הקנס כי צבע הרכב בו נהג הנאשם הינו "בג" אולם, לטענת הנאשם צבע רכבו אפור לבן ואילו הרכב שנסע לפניו היה בצבע בג'. כאשר נשאל השוטר על כך השיב: "אני לא מתייחס לצבע הרכב. זה לא רלוונטי בג' אפור לבן, אני מתייחס לנהג שנעצר בוודאות תוך שמירת קשר עין רצוף..." (פרו' עמ' 3, ש' 3-6). בהמשך: "לא מתייחס לרכב" (פרו' 3, 7-8). אציין, כי תמוהה בעיני תשובתו של השוטר שכן בעניינו מחלוקת בנוגע לזיהוי רכבו של הנאשם ומשכך, משמעות רבה לשאלה זו, שכן יש בכך בכדי לעורר ספק שמא נפלה טעות.

10. נוסף על כך, הנאשם העיד כי באותו היום לבש חולצה שחורה שכן מדובר במדים של חברת "קווים" בה משמש כנהג. הנהג התייצב לדיון עם אותם מדי עבודה ואכן מדובר במדים שחורים.

11. התרשמתי כי הנאשם העיד עדות מהימנה וביקש להיצמד לאמת ולא מצאתי כל דופי בעדותו או כל סיבה שלא ליתן אמון בדבריו. גם מעיון בהודעת הקנס עולה כי תגובתו הראשונית של הנאשם בעת רישום הדו"ח הייתה: "אני תמיד מוריד את החגורה לפני המחסום כדי להוציא תעודת זהות". לפיכך, אני מקבל את טענת הנאשם כי שחרר את החגורה כדי להוציא את הארנק מהכיס האחורי במכנסיו לצורך הצגת תעודת זהות במחסום.

12. לעומת זאת, יתכן והשוטר טעה ועקב החשיכה שהייתה במקום לא הבחין בנאשם מתיר את החגורה ומשכך, סבר כי הנאשם נהג כל הדרך מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות.

לסיכום

13. בנסיבות אלה, אני מעדיף את גרסת הנאשם ומזכה אותו מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

ניתנה היום, י"ב כסלו תשע"ה, 04 דצמבר 2014, במעמד הצדדים